

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212639
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912212639.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/146/2012-23 zo dňa 08. decembra 2015 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/146/2012-23 zo dňa 08. decembra 2015 p o t v r d z u j e.
Návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia okresný súd uložil žalobcovi, aby v stanovenej lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti vo výške 66.- Eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“).

Žalobca proti vyššie uvedenému uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom zdôraznil, že v žalobe iba uviedol skutočnosti, pre ktoré inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže v tejto veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení pre pomer k veci a k účastníkom konania a sú vo veci zaujatí (§ 14 O.s.p.). Namietal, že nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a O.s.p., ktorá by bola spoplatnená podľa položky 17a Zákona o súdnych poplatkoch. Očakával postup podľa § 15 O.s.p., tvrdené okolnosti súdu neoznamoval v rámci odôvodnenia námietky zaujatosti podľa § 15a O.s.p. Preto nie je možné, aby okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti. Súd po obsahovej stránke nemohol jeho podanie vyhodnotiť ako námietku zaujatosti. Žalobca vyslovil názor, že ak by aj súd mal za to, že námietka zaujatosti je vznesená, žalobcovi nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky, nakoľko súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho úradným postupom, je oslobodené od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch. Týka sa to poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. Navrhol, aby prvostupňový súd s poukazom na § 210a O.s.p. odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a napadnuté uznesenie zrušil. Pre prípad, že tento postup prvostupňový súd nevyužije, navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu bez náhrady.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vec preskúmal v medziach a v rozsahu danom odvolaním podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Z predloženého súdneho spisu súd zistil, že žalobca dňa 27.9.2012 doručil Okresnému súdu Rimavská Sobota žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o

zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Priamo v žalobe uviedol, že okresný súd, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O.s.p., je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu právo uplatňované touto žalobou. Ak bol sám okresný súd ako štátny orgán škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota by porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. S poukazom na § 12 O.s.p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Okresný súd posúdil podanie žalobcu, ktoré bolo súčasťou žaloby, ako námietku zaujatosti proti všetkým sudcom okresného súdu a predložil vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o tejto námietke zaujatosti. Nadriadený súd o námietke zaujatosti rozhodol tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd následne napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66.- Eur s poukazom na položku č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že napadnuté uznesenie je neopodstatnené, pretože námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. voči sudcom okresného súdu nepodal, iba poukázal na dôvod, pre ktorý mal okresný súd sám podľa § 12 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. požiadať krajský súd o prikázanie veci na prejednanie veci inému súdu toho istého stupňa, súd poukazuje na názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého „... z judikatúry ÚS možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti a to z objektívneho pohľadu.“ (II.ÚS 331/2009). Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že predpokladom postupu podľa § 12 ods. 1 O.s.p. je, že jeho sudcovia sú vylúčení. O vylúčení sudcov rozhoduje podľa § 16 ods. 1 O.s.p. nadriadený súd okresného súdu na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom konania (§ 15a ods. 1 O.s.p.) alebo predseda súdu na základe oznámenia sudcu o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený (§ 15 ods. 1 O.s.p.). Až po splnení podmienky spočívajúcej v tom, že sudcovia príslušného súdu sú vylúčení, t.j. po tom, ako bolo kladne rozhodnuté o námietke účastníka konania, alebo všetci sudcovia oznámili predsedovi súdu skutočnosti svedčiacie o ich vylúčení, musí byť vec prikázaná inému súdu. Skutočnosť, že žalobca v žalobe navrhol uvedený postup (prikázanie veci inému súdu) bez splnenia tejto podmienky, nemá žiadny právny význam. Navyše, ak táto podmienka je splnená, vec musí byť prikázaná inému súdu aj bez návrhu. Podstatné je, že žalobca v žalobe tvrdil, že sudcovia okresného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania o jeho žalobe a zároveň uviedol prečo. Okresný súd preto v súlade s obsahom prvého odseku žaloby túto časť posúdil ako námietku zaujatosti uplatnenú účastníkom konania proti všetkým sudcom súdu v súlade s § 15 ods. 1 O.s.p. V predmetnej veci preto Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodoval o námietke zaujatosti na návrh účastníka konania - žalobcu. Postup okresného súdu, ktorý predložil vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti a následne rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, odvolací súd preto považuje za správny, resp. súladný so zákonom. Táto námietka žalobcu preto nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ Zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania predstavuje sumu 66.- Eur.

Z cit. ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch je nepochybné, že žalobcovi vznikla povinnosť podľa § 2 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 5 ods. 1 písm. g/ Zákona o súdnych poplatkoch zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti stanovený v položke 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, aj napriek tomu, že konanie o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.septembra 2012 od poplatku oslobodené.

Vecné oslobodenie súdneho konania od súdneho poplatku vo veciach uvedených v § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky

č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ale len na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1 a 4 Zákona o súdnych poplatkoch) a od povinnosti zaplatiť tento poplatok, možno účastníka konania oslobodiť len postupom podľa § 138 O.s.p. Vyplýva to z toho, že procesný postup, ktorý je iniciovaný podaním námietky zaujatosti, je osobitne upravený v § 16 O.s.p. a jeho predmetom je zisťovanie, či konajúci sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vecné oslobodenie od súdneho poplatku platí iba pre konania, o ktorých to Zákon o súdnych poplatkoch taxatívne ustanovuje v § 4 ods.1, medzi ktorými konanie o námietke zaujatosti uvedené nie je. Táto otázka už bola predmetom posúdenia Ústavným súdom SR, ktorý v Uznesení č. k. II. ÚS 124/2011-13 zo dňa 30.03.2011 uviedol: „Konanie o námietke zaujatosti je samostatným konaním, a teda poplatková povinnosť vznikla navrhovateľovi podaním námietky zaujatosti podľa § 5 ods. 1 písm. g/ Zákona o súdnych poplatkoch“. Obdobne podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 534/2013 zo dňa 11. septembra 2013 vecné oslobodenie od súdneho poplatku sa nevzťahuje na platenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č.17a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné a napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým uložil žalobcovi, ktorý je poplatníkom podľa § 2 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch, povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66.-Eur, za vecne správne, a preto napadnuté uznesenie s poukazom na

§ 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobca vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu o vyrubení súdneho poplatku za podanú námietku zaujatosti navrhol, aby súd prerušil konanie za účelom predloženia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na vyslovenie nesúladu položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. na základe toho, že ide o procesnú obranu proti sudcovi, u ktorého má účastník konania pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k veci, ktorá sa nemá spoplatňovať rovnako, ako námietka proti exekúcii, pretože námietka zaujatosti je jediným prostriedkom, ktorým sa účastník môže domôcť preskúmania prípadného dôvodu pre vylúčenie sudcu, ktoré musí uplatniť najneskôr do začatia prvého pojednávania, resp. do 15 dní od kedy sa o dôvode vylúčenia dozvedel. Súd tejto jeho žiadosti nevyhovel, pretože neboli splnené podmienky podľa § 109 O.s.p., za ktorých súd môže konanie prerušiť, resp. za ktorých súd konanie preruší. Podľa tohto ustanovenia súd preruší konanie aj v prípade, keď pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V takom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. V prejednávanej veci odvolací súd nedospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorým je zákon o súdnych poplatkoch, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou a ani sa nestotožnil s argumentáciou, ktorú uviedol žalobca v podanom opravnom prostriedku. K žalobcovej argumentácii o tom, že položka 17a Sadzobníka súdnych poplatkov je v rozpore s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky k žalobcovým námietkam opakovane vo svojich rozhodnutiach jasne a zrozumiteľne zdôvodnil, prečo sa žalobca s takouto argumentáciou mýli. Pozri napr. 19XCdo/53/2016 zo dňa 16. marca 2016: „Najvyšší súd Slovenskej republiky sa argumentáciou žalobkyne, že za vedenie poplatku za námietku zaujatosti jej bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu, nestotožňuje. Položka 17a bola do Sadzobníka znovu zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z., pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa Najvyššieho súdu SR primerané a prispieva aj k zachovaniu iného Ústavou zaručené práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Daný poplatok za námietku sa navyše v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok, sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku zo dňa 19.6.2001 č. sťažnosti 28249/95, vo veci KREUZ proti Poľsku uviedol, že nikdy nevylúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ods. 59, 60).“ V predmetnom prípade nebola splnená podmienka, za ktorej súd preruší konanie. Preto bolo o jeho návrhu rozhodnuté tak, že mu odvolací súd nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.